

[Starcke.]

en fuld Frihandelspolitik, og det er denne, der har været Forklaringen paa Amerikas Evne til at vokse, og det er denne, der er Forklaringen paa Amerikas store økonomiske Kapacitet i Dag.

Men staaer Europa over for det Forhold, at Amerika gerne vil eksportere, er der kun tre Muligheder, hvorigennem Europa kan betale. Den ene er at betale gennem Varer af Europas Produktion eller anden Produktion, den anden er at betale gennem Penge eller Valuta, og den tredje er, at Amerika yder Kreditter, og naar Amerika ikke har villet tage imod Varer og vi ikke længere kan skaffe Penge, saa bliver Konklusionen, at hvis Samhandelen skal fortsættes, er Kreditten den Nødvendighed, som Amerika griber til. Den højtærede Udenrigsminister sagde det ogsaa klart og tydeligt, at den eneste Løsning paa dette Problem er en større Eksport fra Europa til det amerikanske Kontinent og navnlig United States, og det fremhæves, at United States maa bidrage sit til, at dette Problem løses, nemlig ved at aabne for Indførsel af Varer fra Europa.

Man har altsaa Lov til at fastslaa, at United States selv gennem sin protektionistiske Afspærringspolitik har en Del af Ansvaret for de Kvaler, Europa har i Øjeblikket, og derfor kan Europa med noget bedre Samvittighed se bort fra de Betænkeligheder, som der normalt skulde være forbundet med det nedværdigende i, at man skal modtage Gaver, selv om de er nok saa højsindet ment. Hvis vi i Tide havde begyndt selv, havde Gaver været unødvendige, og det er ikke godt, at Europa er bragt i den Situation, at det ligesom skal leve af international Socialunderstøttelse. Det er derfor vigtigt, at det i Konventionen er fastslaaet, at man inden 1953 skal have afviklet dette System, saa skulde Landene kunne staa paa deres egne Ben. Jeg vil paatage mig at føre Danmark ind i en Politik, hvorved vi kan naa det adskilligt før 1953, og jeg tror, at det maa være dansk Politik's Opgave at rejse Landet væsentligt ved egne Kræfter og benytte den Chance, som findes her, til en Løsning af Baandene i den europæiske Handel, være med til at tage Initiativet og gaa i Spidsen.

Da Opgaven er at komme bort fra Restriktionerne, er det vigtigt at faa fuld Klarhed over, om der i nogen af disse Overenskomster findes Bestemmelser, der hindrer, at Danmark selv gaar i Spidsen og afvikler sine egne Restriktioner, og jeg vil gerne rette det stærke og tydelige Spørgsmaal til den

højtærede Udenrigsminister, om han utrykkelig kan fastslaa, at der ikke er noget der forhindrer Danmark i at afvikle vor egen Statskontrol, vort eget Varedirektorat, vor egen Toldbeskyttelse. Jeg vil gerne samtidig sige, at ogsaa jeg havde gerne set, at den amerikanske Lov af 3. April 1948, i hvert Fald de Partier af den, som der henvises til i Konventionen, havde været tilgængelig for det høje Ting.

Jeg vil endelig ogsaa gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, om han kan give os Sikkerhed for, at Danmark vil benytte denne Overenskomst af al Evne for at naa til at gøre vor Valuta konvertibel med andre Landes Valutaer. Vi gaar ud fra, at den højtærede Udenrigsminister er helt rigtigt indstillet, at han virkelig forstaaer, hvad det er der er Meningen med disse Overenskomster og med den Politik, der skal føres, men paa den anden Side kan vi ikke nægte, at der er forskellige Forhold, som kan bringe en noget i Tvivl. Der er f. Eks. Artikel 3 i Pariserkonventionen. I sin store Tale i Gaar udtalte den højtærede Minister:

„Den danske Ambassadør i Washington har dog efter Instruktion herfra meddelt den amerikanske Regering, at Danmark ikke vil være indstillet paa at godkende Investeringer, som maatte vedrøre Produktionen af Varer af Luksuskarakter, som Danmark ikke mener at have Raad til at importere. Det vil jo i visse Tilfælde være urimeligt at tillade en saadan Produktion, der beslaglægger danske Produktionsmidler, samtidig med at Danmark af økonomiske Grunde mener det rigtigst at begrænse Importen af saadanne Varer.“

Da hele Begrebet Luksusvarer er saa uhyre elastisk og saa ubestemt, kan der i en saadan Bestemmelse lægges alle mulige protektionistiske Hensyn, hvilket jeg ikke haaber vil ske, men man har jo nok Lov til at spørge: Hvad er Meningen?

Endelig var der i den højtærede Udenrigsministers Tale en anden Ting. Den højtærede Udenrigsminister udtalte:

„Det er tilstrækkelig bekendt, at Danmark vilde hilse det med Glæde, hvis flere amerikanske Turister end hidtil vil finde Vej til Danmark. I en Række af de andre Landes Overenskomster indeholdes der en Bestemmelse om, at de paa-gældende Lande skal være forpligtede til at forhandle om toldfri Indførsel af Hjælpeforsendelser og Gavepakker under Marshall-Loven. Denne Bestemmelse er slettet i de skandinaviske Landes Overens-